

A lélek újjászületése

A beszélgetés gondolatok személyek közötti szabad kicserélése, vagyis eszmecsere. Az imádság pedig Jézus tanítása szerint azt jelenti, hogy Istent beengedjük a lelkünkbe. Ő zörget és be akar jönni, nemcsak ünnepélyes órákban, amikor egyedül vagyunk, vagy a templomban, szentmise közben, amikor imádságra kulcsoljuk a kezünket. Be akar lépni az életünkbe munkánk és fáradozásunk, örömünk és bánatunk idején egyaránt, ott akar velünk lenni ünnepekben és szürke hétköznapiakban, megbocsátásainkban, mindennapi kenyerünkben, megkisértéseinkben, és amikor nehéz pillanatokban ki kell mondanunk: Legyen meg a te akaratod! Ezért figyeljünk éberén, és imádkozzuk szívvel-lélekkel a legszentebb imádságot a Miatyánkot.

Istennek mindig van ideje ránk, őt minden érdekli, ami bennünket foglalkoztat. Örül, ha mi, gyermekei szükségét érezzük annak, hogy mindazt elmondjuk neki, amit naponta átélünk. Feltétel nélküli bizalmat vár tőlünk az élet kicsiny dolgaiban is. Éppen úgy, mint ahogyan két ember, akik szeretik egymást, minden nagy és kis dolgot megosztanak egymással, örömeiket éppúgy, mint gondjaikat. Beszéljünk Istennel azokról a kis dolgokról, amelyekből napi életünk áll! Kérjünk, dicsérjünk, engeszteljünk, és adjunk hálát egyszerűen, szóljunk hozzá keresetlen szavakkal, mint egy gyermek. Isten közelségének tudata az imádságban felülmúl mindent, amit különben örömnak és békének érzünk, benső megelégedettséget és megnyugvást ad. Még a baj és a gond is elveszti tövisét, ha azokat vele megosztva kezébe tesszük, és reménykedve kimondjuk: Jöjjön el a te országod! Igen, minden megváltozik, és más színezetet kap, ha megszólítjuk, hívjuk őt, ha velünk van, és engedjük, hogy betöltse a szívünket, az imádság meghitt légkörében megérintse lelkünket.

Az élet terhei könnyebbek lesznek, munkánk értelmet nyer, a nehézségek nem riasztanak többé. Kellemetlen és kicsinyes emberek sem tudják lelki békénket megzavarni, ha az imádság erejében ki tudjuk mondani: Mi ez az örökkévalósághoz képest?

Békés, győzedelmes és örvendező keresztény élete csak azoknak lesz, akik megtanulták a naponkénti megújulás titkát: „Szüntelenül imádkozzatok!” (1Tessz 5,17).

Az imádkozás a lélek lélegzetvétele. Testünknek a légzés jelent életet és felfrissülést, míg az imádság a lélek megtisztulása és újjászületése.